

РЕШЕНИЕ

№ 8165

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10212** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на А. В. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. К. от САК, срещу решение от 20.07.2023г., постановено по НАХД № 4681/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 състав.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Касаторът счита, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, които водят до ограничаване правото му на защита, както и че не се съдържа точно описание на нарушението. Също са изложени твърдения за некомпетентност на лицето, издало НП. Претендра присъждането на разноски - в размер по 400 лв. за двете съдебни инстанции. Касационната жалба се поддържа от адв.К., в ход по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба.

Прокурорът намира оспореното решение за правилно и иска да бъде оставено в сила. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XXVI – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки

нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

С решението е потвърдено наказателно постановление № 42-0005379/09.02.2023г., издадено от директор на РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ [населено място], с което на А. В. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е наложена глоба в размер на 1 000лв. на основание за нарушение на чл.127, ал.4 от Закона за движението по пътищата вр. с чл. 8, предл.3 във вр. с чл. 9, ал. 4 и т. 20.1.2.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. на МТИТС.

В съдебното решение са изложени мотиви, че при издаването на оспореното пред него НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и на изискванията за съдържание и компетентност на органа. Актът за установяване на административното нарушение, въз основа на който е издадено НП е номер 333201 от дата 06.12.2022г.

Този извод е неправилен, доколкото по административно-наказателната преписка се съдържат два акта за установяване на административно нарушение от посочения номер и дата, като единият е на бланка връчен и подписан от жалбоподателя, попълнен ръкописно, а вторият е съставен на компютър без обозначение за връчването му на нарушителя, няма данни за подписи или възражения, и със съдържанието, което съвпада с данните, изложени в доклад от 07.02.2023г. и върху който се съдържат резолюции от същата дата.

Така според доклада, съставен от А. Д. относно „промяна в правната квалификация в АУАН 333201 /06.12.2022г. Видно от съдържанието на доклада, във връзка с АУАН 333201 /06.12.2022г. , с цел по-голяма яснота е предложено, в обстоятелствената част на акта да се допълни и бъде следната: „Превозвания товар не е укрепен според изискванията от към задната страна, липсва задна стена, която да се използва за обезопасяване на товара. Устройството за укрепване на товара от към задната страна са с недостатъчно обезопасяване, което е значителна неизправност по отношение на укрепването.“ Идентично е съдържанието в текста на АУАН, съставен на компютър, който нито е подписан от длъжностни лица, нито връчен на посоченото в него лице, срещу което се съставя. На доклада и резолюциите, е издадено и процесното НП.

Посоченото съставлява съществено процесуално нарушение на процесуалните правила за съставяне на АУАН, съответно процесното НП е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – изискването актът да бъде съставен в присъствието на нарушителя и само при определени хипотези – в негово отсъствие, но във всички случаи да бъде връчен лично на лицето, срещу което е съставен. В случая не са налице предпоставките в закона за съставяне на втория АУАН, който очевидно е съставен след датата на доклада – на 07.02.2023г., но без всякаква връзка с фактите в него е посочено, че е с идентичен номер и дата със

съставения АУАН в присъствието на касатора, връчен му и подписан от него. Допуснато е нарушение на изискванията на чл.40, ал.1, на чл. 42, ал. 1 относно реквизитите на АУАН по т. 8-10, на изискването за подписи по чл.43, ал.1 ЗАНН. Така АУАН със съдържанието, възпроизведено в процесното НП, не отговоря на формалните изисквания за акт, въз основа на който е допустимо да бъде образувано административно-наказателно производство на основание чл. 36, ал.1 ЗАНН, съответно с издаването на НП въз основа на такъв акт, е допуснато съществено нарушение на изискванията за издаването на постановлението само в рамките на законосъобразно образувано административно-наказателно производство, преценката за което административно-наказващият орган е следвало да извърши на основание правомощието си по чл.52, ал.4 ЗАНН.

Допуснатото нарушение е изключително съществено, засегнало самото образуване на административно-наказателното производство, отделно от това и правото на защита на лицето, което е узнало за промяната в АУАН едва с възпроизвеждането му в НП, което е не само недопустимо, но и погазва основните принципи на административното наказване в действащия правен ред.

Като е приел законосъобразност на АУАН и НП поради спазване на процесуалните и формалните изисквания на закона при издаването им, и потвърдил процесното НП, СРС е постановил съдебен акт при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, който следва да бъде отменен. Доколкото нарушението се установява от писмените доказателства по въззивното дело, след отмяната на съдебното решение, на основание правомощието на касационната инстанция по чл.222, ал.1 АПК да реши спора по същество, по изложените съображения, процесното НП следва да бъде отменено без да се обсъжда спазването на други изисквания на закона тъй като изводите няма да доведат до различен изход на делото.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за възстановяване на направените разноски по делото. Установява се от отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие че е платено възнаграждение за адвокат в размер на 400 лв.пред касационната инстанция, идентично и по делото пред СРС – л. 15 от делото.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК Административен съд София – град, XXVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 20.07.2023г., постановено по НАХД № 4681/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0005379/09.02.2023г., издадено от директор на РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ [населено място], с което на А. В. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е наложена глоба в размер на 1 000лв. на основание за нарушение на чл.127, ал.4 от Закона за движението по пътищата вр. с чл. 8, предл.3 във вр. с чл. 9, ал. 4 и т. 20.1.2.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. на МТИТС.

ОСЪЖДА РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ [населено място], ДА ЗАПЛАТИ на А. В. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата в размер на 800 (осемстотин) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.